

Befejezték a februári közgyűlést.

— A közgyűlés a néptanítókért. —

(Saját tudósítónktól.) Ugynevezett esendes közgyűlés volt a törvényhatósági bizottság pénteki folytatólagos közgyűlése. A pad-sorok legnagyobbbrészt üresen ásitottak. Alig jelent meg harminc városatyja. És a megjelentek is máhamarább igyekeztek kifelé a fagyos légkörű tereméből a bizottsági terem enyhe meleget árasztó kályhája köré, nagyobb dolgokról eszmét cserélni, mint amilyenekről odabenn folyt a szó. Az egyik megjelent városatyja dicserő a tanácsot előrelátásáért:

— Ez helyes politika a tanács részéről. Amikor nem fűteti be a termet, tüzi anyagot is spórol és megmenekedik a hosszú vitéktől is. Kinek van olyan hidegben kedve fűszólalásokra?

A tárgyalások menete — bár meglehetősen álmos volt a hangulat — elég gyors volt. A tárgysorozatnak még hátralevő 36 pontját alig másfél óra alatt letárgyalta a törvényhatósági bizottság, amely azzal a megnyugtató tudattal fejezte be munkáját a jövő hónapig, hogy a második napon érdemes szociális munkát is végzett.

A közgyűlés második napjának lefolyásáról, amely egyúttal a közgyűlés befejezése is volt, az alábbi tudósításunk számol be:

Dr. Cicatricis Lajos főispán üdvözlő a törvényhatósági bizottság megjelent tagjait és a folytatólagos közgyűlést megnyitja.

Taschler Endre főjegyző felolvassa a szerdai közgyűlés jegyzőkönyvét, amelyet a törvényhatósági bizottság észrevétel nélkül tudomásul vett.

Dr. Gaál Endre kulturtanácsos referálta, hogy a kegyesrendi tanárok eddigi 2400 koronát kitevő évi városi fizetésükhöz személyenként 400 korona háborús pótlékot kértek. Ez 21 személy után 8400 koronát tenne ki. A tanács javasolja a kérelem teljesítését azzal, hogy a közgyűlés írjon föl a kormányhoz, hogy az iskola fentartása után a városnak járó évenként 2000 koronával emelkedő államsegélyt a háború dacára is folyósítsa. Miután 1915-ben 12.000 korona volt az államsegély, ez évben már 16.000 koronát kellene kapni a városnak az előirányzott 12.000 korona helyett.

(A tanítók háborús segélye.)

Dr. Becsey Károly maga is teljesen indokoltak tartja a tanács javaslatát. A háború leginkább a fixfizetésű alkalmazottakat sújtja. Indítványt terjeszt elő, hogy a kegyesrendi tanárok háborús segélyével kapcsolatosan rendezze a közgyűlés a városi néptanítók háborús segélyének ügyét is. Sok olyan néptanító van, akinek háborús segélyét ha az állami rendszer szerint, tehát fizetése utáni 35 százalékkal számítanák, magasabb összeget kapna az állam által részére kiutalt 600 koronás háborús segélynél. Ez az egyensúlyhiányt a városnak kellene helyreállítani, annál is inkább, mert az állami tanítók fizetésük 35 százalékat kapják háborús segélyül, ami az 1800 koronán felüli fizetéseknél jelentékeny különbözetet tesz ki. Indítványozza, hogy ezt a különbözetet a város vállalja magára, vagyis, hogy a város saját tanítói háborús segélyét a törvényes 35 százalékra kiegészíti, úgy, hogy az ilyen számítás mellett a tanítóknak 600 koronán felül járó összeget 1916 november elsejétől számítva kifizeti és az erre a célra szükséges 10.000 koronát a rendkívüli alapból fedezi.

Tonelli Sándor: A legmelegebben üd-

vözli a tanácsot, hogy belátta a fixfizetésű alkalmazottak nehéz helyzetét. A közgyűlés ezt egyhangú örömmel fogadta, de szükséges, hogy a tanács is ilyen álláspontra helyezkedjék ezzel a rokon indítvánnyal szemben. Szegeden ötvenhárom olyan tanító van, akinek háborús segélye 35 százalékkal számítva meghaladná az állam által kiutalt 600 korona háborús pótlékot.

Dr. Gaál Endre kulturszenátor nagy köszönettel fogadja dr. Becsey indítványát, nemcsak mint a városi kulturügyosztály vezetője, de különösen, mint az iskolaszék elnöke. Közli, hogy ezt az ügyet a tanács elő fogja készíteni és a város legközelebbi közgyűlésén teljesen előkészítve bemutatja a törvényhatósági bizottságnak. Ahhoz, hogy a határozatot érdemileg kimondhassa a közgyűlés, el kell készíteni a pontos számadásokat, melyik tanítónak mennyi ilyen háborús segély jár a várostól és hogy milyen összegre rúgnak az így előálló kiadások.

Dr. Becsey Károly azt hiszi, hogy indítványa kapcsolatos lévén a kegyesrendi tanárok háborús segélyével, érdemileg is el lehetne fogadni a közgyűlésnek.

Taschler Endre főjegyző: Ne reszkirozzuk a jóváhagyást. Névszerinti kimutatást kell készíteni arról, hogy melyik tanítónak mennyi pótlékot ad a város.

Dr. Becsey Károly: Megnyugvással tudomásul veszi dr. Gaál Endre kijelentését, hogy az ügyet teljesen előkészítve a márciusi közgyűlésre behozza a tanács.

A közgyűlés ezután a tanács javaslatát egyhangulag elfogadta.

(Kisebb ügyek.)

Tudomásul vette a közgyűlés hogy a város 1000 koronás ajándékkal belépett a Magyar Adria Egyesületbe, valamint a városi alkalmazottak fizetésrendezéséről szóló belügyminiszteri jóváhagyást. A jóvá nem hagyott részeket az új szervezeti szabályrendelettel egyidőben, szeptemberben tárgyalja a közgyűlés.

Taschler Endre főjegyző referálta, hogy tíz városi kézbesítő lábbeli általányt kért. A tanács javasolja a kérelem teljesítését.

Valihora István: Elfogadja a tanácsai javaslatot, miután azonban azt látja, hogy a tanács csak azoknak kívánja megadni a lábbeli általányt, akik azt kérték, indítványozza, hogy a kedvezményt adják meg minden jelenleg tényleg szolgálatot teljesítő városi kézbesítőnek.

Taschler Endre főjegyző közli, hogy a tanács nem terjeszkedhetett túl a kérelemre.

A közgyűlés Valihora István indítványát egyhangulag elfogadta.

(Másfélmillió hitel a közlelmezési üzemnek.)

Taschler Endre főjegyző jelentette, hogy a városi közlelmezési üzemnek 1917-ra 1.500.000 koronás folyószámla-hitelre van szüksége. Erre ajánlatokat kértek a szegedi nagyobb bankoktól. A Szeged-Csongrádi Takarékpénztár, a Szegedi Kereskedelmi és May-bank négy és fél, a Kézművesbank négy és háromnegyed, a Szegedi Hitelbank öt százalékos kamatra tett ajánlatot. A May-bank ajánlatában azonban kikötötte, hogy csak akkor hajlandó négy és félszázalékos kamattal kölcsönt folyósítani, ha időközben a betéti kamatláb nem emelkedik. Ha megtörténik az emelés, a bankráta szerint fogja a kölcsönt folyósítani.

A tanács javasolja a közgyűlésnek, hogy egy millió koronára a Szeged-Csongrádi Takarékpénztárnál, 500.000 koronára pedig a Kereskedelmi banknál nyisson folyószámla hitelt. Ha a két bank közül valamelyik ezt nem fogadná el, a másik banknál veszik fel az egész kölcsönt.

Ezt a tanácsai javaslatot is egyhangulag elfogadták.

Fodor Jenő adóügyi tanácsos a harmadosztályú adófelszámolási bizottság megalakításáról referált. A tanács javasolja a közgyűlésnek, hogy az 1917 és 1919 évekre válasszák be a bizottságba rendes tagul Kiss Gyulát és póttagul Vajda Sándort.

A vagyonadó és hadinyereségadó kivételére az adótörvények értelmében külön bizottságot kell alakítani, amelybe a város két rendes és két póttagot, a kereskedelmi és iparkamara és az ügyvédi kamara egy-egy rendes és egy-egy póttagot választ be. A tanács javasolja, hogy az első bizottságba rendes tagul Wagner Gusztávot és Deutsch Lipót, póttagul Landesberg Mórt és Schütz Antalt, a második bizottságba pedig rendes tagul Korom Mihályt és Szécsi Istvánt és póttagul Hajnal Istvánt és Papp Istvánt válassza meg a közgyűlés.

A közgyűlés a tanácsai javaslatokat itt is egyhangulag elfogadta, mire a közgyűlés véget ért.

Az olasz fronton nincs esemény.

BUDAPEST, február 16. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Az olasz harc-téren a helyzet változatlan.

HÖFER altábornagy, a vezérkari főnök helyettese.

Német katonák határsértése Daniaban

Kopenhága, február 16. A Ritzau-ügynökség jelenti: A külügyminiszter a következő nyilatkozatot tette közzé:

Farrisnál két katonai személy rálőtt 1916 október 30-án egy orosz hadifogolyra, aki a dán határon át akart lopózni, azután pedig dán területre visszavitték német területre. A német kormány az eset megvizsgálása után kijelentette, hogy nem ismerheti el, hogy a szökevényt dán területen sebesítették volna meg, ellenben sajnálkozását fejezte ki a dán kormányának a dán terület megsértéseért, ami olyképen történt, hogy katonai személyek dán területre léptek s a megsebesült hadifoglyot visszavitték. Egyidejűleg közölte a német kormány, hogy a két katonai személyt felelősségre vonta. Hozzátette a német kormány, hogy nem vonakodott volna a hadifoglyot, ha életben maradt volna, a dán hatóságoknak átadni. Ez az eset alkalmat adott ahhoz, hogy a német határőrségeket ismételtén átásították a dán határ tiszteletben tartására. Végül megjegyezte, hogy a német hadseregnek ez a két tagja emberies okokból lépte át a dán határt, hogy a dán területen összeesett sebesült oroszoknak segítséget nyújtson s az egyik német katona nem is tudta, hogy átlépte a dán határt.

Orosz katonák svéd területen.

Kopenhága, február 16. A National Tidende jelenti Malmöből: A Svenska Aftonbladet szerint a svéd-orosz határon az orosz őrszemek sűrűn mennek át svéd területre. Az utóbbi napokban ismét három orosz katona ment át a határon. Ezeket a svéd hatóságok letartóztatták. Összesen mintegy 70 orosz katonát internáltak Svédországban.